

BODI YA BIC NDANI YA SHERATON

Nilifika kwa wakati kamili.

Hakuwepo.

Kisha simu yangu ikaita.

Alikuwa Chanel. Aliomba radhi. Alikuwa ndani ya teksti, bado njiani, na angechelewa dakika tano tu.

Dakika chache baadaye nilimwona akiingia hotelini.

Nywele ndefu za rangi ya dhahabu. Mrefu. Maridadi. Aina ya haiba isiyohitaji utambulisho.

Alisogea mapokezi, akajiandikisha, akaacha mizigo yake, kisha akanijia.

“Bwana Frega, habari za mchana. Mimi ni Chanel. Tayari nina faida ya kukujua wewe ni nani. Video iliyo kwenye tovuti yako na picha yako havikuleta matarajio ya uongo. Na ni kweli pia kwamba hukutumia vichujio vyovyote. Kwa kweli uko vilevile ulivyotangazwa.”

“Asante, Bibi. Tafadhali, keti. Nikuagizie kahawa au kinywaji kingine? Usiwe na haraka. Mimi sina haraka, na ninajua jinsi muungwana anavyopaswa kuenenda akiwa pamoja na bibi.”

“Hapana, asante. Nimeshakunywa kahawa kwenye uwanja wa ndege. Kwa kweli, leo nimejipaka manukato mapya. Natumaini utayapenda.”

Manukato hayo yalinivuta.

“Yanaitwaje?” niliuliza. “Ni mapya kabisa kwa hisi zangu.”

Alitabasamu.

“Basi, jina lake ni la kale, la Kifaransa cha jadi. Linajibu swali rahisi sana: unamshindaje Mwitaliano bila hata kukanyaga uwanjani?”

Nilimtazama moja kwa moja machoni.

Mbali na umaridadi wake, alikuwa na akili ya kustaajabisha. Hilo peke yake lilinifanya niwe tayari zaidi kuendelea na mazungumzo. Hisia kali ya kuelewana ilizuka karibu papo hapo.

Alianza kueleza lengo la ziara yake, lakini nilijikuta nikivurugwa mawazo na miondoko yake alipokuwa akiongea. Aligundua. Kila baada ya muda alisita na kuuliza kama kila kitu kilikuwa wazi.

Wazi kwa kiasi fulani tu.

Alikuwa na aina ile ya haiba inayofanya umakini uwe mgumu.

Kisha akasema jambo lililobadilisha kabisa mwelekeo wa mkutano.

“Watendaji wakuu watano wa BIC France wamekuja nami leo. Wangependa kukutana nawe. Hapo ndipo mazungumzo halisi yanapoanzia.”

Umakini wangu ulirudi mara moja kwenye mada.

Aliwaashiria wasogee. Kwani nilikuwa nimekubali kukutana nao.

Punde si punde, tulikuwa saba tumekusanyika kuzunguka meza iliyozungukwa na makochi manne.

Mwanzoni nilidhani ni kutoelewana kwa namna fulani.

Kwa nini watu wasafiri mwendo wote huo kutoka Ufaransa kwa ajili ya mkutano nami?

Mkubwa wao kwa umri alijitambulisha.

“Jina langu ni M... A. Kwa sasa mimi ni CEO wa BIC France.”

Bado sikuwa na fununu ya walichokitaka.

Nilimwomba kila mmoja ajitambulishe.

Picha ilijidhihirisha haraka sana.

Bodi nzima ya uongozi ya BIC ilikuwa imesimama mbele yangu.

Sababu ya mkutano ilikuwa OPA ya kiuchapishaji niliyoizindua mtandaoni.

Walikuwa wameichukulia kwa uzito.

Kwa kweli, waliichukulia kwa uzito kiasi cha kuanza kuhoji mustakabali wao wenyewe. Je, wangepangiwa nafasi mpya ndani ya shirika jipya? Je, wangelazimika kutafuta ajira kwingine?

Na kwa namna fulani mawasiliano hayo yalipangwa kupitia Chanel, aliyebaki kimya kwa sehemu kubwa huku akiwasiliana kwa ishara. Haiba isiyoweza kupuuzwa.

Nilieleza kwamba mimi ni mwandishi tu, basi.

Hakuna aliyeniamini.

Jibu lilikuwa la kauli moja.

“Mtu wa Gillette anapozungumza, hata wanahisa wetu husikiliza kimya. Kuanzia na familia ya BIC yenyewe.”

Niliomba mapumziko mafupi, nikatumia kisingizio cha kahawa ili kuamua la kusema baadaye.

Hali haikuwa ya kawaida.

Hata hivyo, kwa mara ya kwanza nilipata uhakika wa jambo moja: Simulizi huleta mtikisiko mkubwa zaidi kuliko ahadi.

Na ni sasa tu nilipoanza kulielewa.

Ferdinando